

[10] Ἐν τούτῳ δὲ Ἀταλάριχος ἐς κραιπάλην ἐμπεπτωκῶς ὄρον οὐκ ἔχουσιν νοσήματι μαρασμοῦ ἦλθον. Διὸ δὴ Ἀμαλασοῦνθα διηπορεῖτο. [11] Οὐτε γὰρ ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς γνώμῃ τὸ θαρσεῖν εἶχεν, εἰς τοῦτο ἀτοπίας ἐληλακότος, ἦν τε αὐτὸς Ἀταλάριχος ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζεται, οὐκ ὤετο αὐτῇ τὸν βίον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι, Γότθων τοῖς λογιμωτάτοις προσκεκρουκυῖα. [12] Διὸ δὴ τὸ Γότθων τε καὶ Ἰταλιωτῶν κράτος ἐνδιδόναι Ἰουστινιανῷ βασιλεῖ, ὅπως αὐτῇ σώζοιτο, ἠθέληεν. [13] Ἐτύγχανε δὲ Ἀλέξανδρος, ἀνὴρ ἐκ βουλῆς, σὺν τε Δημητρίῳ καὶ Ὑπατίῳ ἐνταῦθα ἦκων. [14] Ἐπειδὴ γὰρ τὸ μὲν Ἀμαλασοῦνθης πλοῖον ἐν τῷ Ἐπιδάμνου λιμένι ὀρμίζεσθαι βασιλεὺς ἤκουσεν, αὐτὴν δὲ μέλλειν ἔτι, καίπερ χρόνου τριβέντος συχνοῦ, ἔπεμψε τὸν Ἀλέξανδρον, ἐφ' ᾧ κατασκευάμενος ἅπαντα τὰ ἀμφὶ τῇ Ἀμαλασοῦνθῃ ἀγγείλειε.

(...)

[16] Ὅς ἐπειδὴ ἐν Ῥώμῃ ἐγένετο, τοὺς μὲν ἱερεῖς αὐτοῦ εἶασε πράσσοντας ὧν ἕνεκα ἦλθον, ἐς δὲ Ῥάβενναν αὐτὸς κομισθεὶς καὶ Ἀμαλασοῦνθῃ ἐς ὄψιν ἦκων, τοὺς τε βασιλέως λόγους ἀπήγγειλε λάθρα καὶ τὰ γράμματα ἐς τὸ ἐμφανὲς ἐνεχείρισεν.

(...)

[28] Λάθρα δὲ αὐτῷ ζύμπασαν Ἰταλίαν ἐγχειριεῖν ὡμολόγησεν.